

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XV. De Synodo Mediolanensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Cajum, Philonem, Hermen, Plinium, Pfinofirim, Nilammonem, Agapium, Anagaphum, Marcum, Dracontium, Adelpium, Ammonium alterum, Marcum alterum, & Athenodorum: Presbyteros vero Hieracem & Dioscorum; tantaque acerbitate eos abduxerunt, ut quidam eorum in itinere, nonnulli in exilii loco occubuerint. Interfecti autem sunt ab illis plures quam triginta Episcopi: Unum enim ipsi studium fuit, perinde atque Achab, ut veritatem, si fieri posset, e medio tollerent. Idem porro Athanasius in epistola consolatoria quam scripsit ad virgines illas, quæ tam atrociam perpessa fuerant, hæc quoque inseruit. Ob hæc, inquit, nulla vestrum dolore crucietur, licet impii sepulcrum vobis invideant, & efferti ad tumultum prohibeant. Ad hæc enim usque processit improbitas Arianorum. Portas quidem occludunt. Sedit autem circa sepulcra veluti dæmones, ne quis mortuorum eo inferatur. Hæc & hujusmodi alia à Georgio perpetrata sunt Alexandria: Divinus autem Athanasius nullum sibi locum latius tutum existimabat, cum Imperator jusseret, ut aut vivus adduceretur, aut mortui ad se adportaretur caput; eique qui istud faceret, maximam mercedem promisisset.

CAP. XV.

De Synodo Mediolanensi.

INTEREA cum Magnentius post Constantis necem, Occidentis Imperium occupasset, Constantius ad extinguendam ejus tyrannidem, cum exercitu in Europam profectus est. Sed ne hoc quidem gravissimum bellum bello adversus Ecclesias finem attulit. Etenim Ariani persuadent Constantio, cui facillimum erat quidvis persuadere, & qui opinionem Arianæ amplexus fuerat, ut Mediolani quæ civitas est Italiae, synodum congregaret: Ac primum quidem omnes qui eo convenissent, sigillatim assentiri cogeret depositioni illi, quæ olim apud Tyrum ab iniquis illis iudicibus facta esset. Deinde vero eosdem cogeret, expulso jam ab Ecclesiis Athanasio, aliam fidei formulam conscribere. Sed Episcopi quidem, cum Imperatoris litteras suscepissent, in eam urbem convenerunt: neutrum tamen eorum, quæ jam dixi, facere sustinuerunt. Immo cum Imperatorem

Απερ, ἀμμώνιον, μέιον, γάιον, Φίλωνα ἐρμην, πλήνιον, Ψινόσιον, νιλάμμωνα, ἀγάπιον, ἀναγάμφον, μάρκον, δρακόντιον, ἀδελφίον, ἀμμώνιον ἕτερον, καὶ ἕτερον μάρκον, ἀθηνόδωρον καὶ πρεσβυτέρους ἱερακὰ καὶ διόσκορον. καὶ ἔτω πικρῶς ἤλασαν αὐτὰς, ὡς τινὰς μὲν αὐτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, τινὰς δὲ ἐν αὐτῶν τῶν δεξιμῶν ἀποθανόντων. ἐφόνευσαν δὲ ἑπισκόπους πλείους ἢ πεντάκοντα. σπεύδῃ γὰρ ἡ αὐτὴ τὸν ἀχάαε, εἰ δύνατον, ἐξάραι τὴν ἀλήθειαν. καὶ ᾤχετο μνηστικὰς δὲ λόγους ταῖς παρθένοις ἐκείναις, αἱ τὰ παλαιὰ ἐκείνα ὑπέμειναν, γράφων καὶ ταῦτα ἐν τῷ εἰρημῶν. Φησὶ μὴ δὲ γινώσκω τίς ὑμῶν ἀπολιπὼς, εἰς ἀπομένους ὑμῶν φθόνου οἱ δυσσεβεῖς, καὶ κολύσι τὰς ἐκφορὰς. καὶ μέγιστον γὰρ τέτατον ἢ κατὰ σφοδρῆ τῶν ἀρειανῶν φθόνου. καὶ τὰς μνηστικὰς κλείσι. ᾤχετο δὲ τὰ μνηστικὰ ὡς δαιμόνες κατὰ ζῶντας, ἵνα μὴ τις τῶν ἀπολιπόμενων ἀπολεθῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τῇ προσομοίᾳ τῶν τοῖς ὁγεώργιος ἐν ἀλεξάνδρῳ εἰρημῶν. ὁ δὲ θεῖος ἀθανάσιος, ἐδὲν χωρεῖν ὄχρουν ἐνομιζέτω εἰς ἀσφάλειαν, τὴν βασιλείαν δὲ τῶν ἀχάαε δῆναι ἁπλοῦς ἐλαχότος, ἢ τεθιγῶτος κομισθῆναι αὐτῶν τὴν κεφαλὴν, καὶ μισθὸν τῶν τεθιγῶν τὴν ἁπλοῦς ἐλαχότος ὡς μάστιγος πλείον.

Κεφ. ιε΄.

Περί τῆς ἐν μεδιολάνῳ ἡμετέρας συνόδου.

Αὐτὸς δὲ δὴ ὁκωνσάντιος, μαγνητικῶν καὶ κρητικῶν, ἐπὶ τὴν ἐυρώπην ἐξώρμησε, καὶ τῆς ἐκείνου τυραννίδος σφραγίσαν. ἀλλ' ἐδὲ ὁ χαλεπὸς ἐστὶ πόλεμος τῶν ἐκκλησιῶν κατέλυσε πόλεμον πείθεισιν γὰρ δὴ τὸν πάντα ῥαδίως πειθόμενον, καὶ τὴν ἀρείλικὴν εἰς δεξιὰ μὲν νόσον, εἰς μεδιολανον. πῶς δὲ αὐτὴ τῆς βασιλείας συνόδον συνεγείρει. καὶ πρῶτον μὲν ἐδὲν σιωπηλῶς ἀπαύτως ἀνακρίσας, τῇ πρῶτῃ ἀδικῶν ἐκείνων δικαστῶν κατέκαυσον ἐν τύρῳ γεγραμμένη κατὰ τὴν συνθήκην. εἰ δ' ἔτιος ἀθανάσιος τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελαθέως, ἐτέραν πίστεως ἐκείνης διδασκαλίαν. ἀλλὰ συνήλθον μὴν τὰ βασιλικά δεξιὰ μένος γράμματά. ἐδὲ ἕτερον δὲ εἰρημῶν ἡμετέρας. ἀλλ' ἀνίμυρος παρὸν τὸν βασιλέα διελέξαντες ὡς ἀδικὰ ᾤχετο γινώσκον.

και δυοσεβη, κ' των εκκλησιων εξηλαθησαν, κ' τας της οικουμένης ερχαλιαι οικειν καλεκρει-
 θησαν, κ' τετο ο παλιν αθανασιος ο θαυμα-
 σιος εν κεινη τη απολογια σωεγραψε. Τις
 τοσδετον δυνασαι μνημονεσαι: οσον κεινοι
 πεποιηκασιν. αρτι γδ ειρηνην εχουσων των
 εκκλησιων, και των λαων ευχομενων εν ταϊς
 συνάζεσιν, ο μωυ επσκοπος της ρωμης λι-
 βεριου, και παυλινος ο της μητροπολεως των
 γαλλιων, κ' διονυσιος ο της μητροπολεως της
 ιταλιας, και λακτιφρο ο της μητροπολεως των
 κ' σαρδανιαν ηντων, κ' ευσεβιος απο της ιτα-
 λιας, και παντες επσκοποι αγαθοι κ' τ' αλη-
 θειας κηρυκτες, αρπαζονται και εξοριζονται
 παροφασιν εδ' εμιαν εχοντες, η οτι μη συν-
 εθελο τη δρειανη αιρεσει, μη τ' υπεγραψαν
 αυτοις καθ' ημην εν αις επραξαν συκοφαν-
 τιας. και γδ το μεγαλε κ' ευρηγοατε και
 ομολογησε αληθως οσις, και επον εμε λε-
 γειν. ισως γδ εγνωθη πασιν, οτι τετον εξορι-
 σθηναι πεποιηκασιν. κ' γδ ασημος, αλλα και
 παντων μαλιστα καιφανη ο γεροντων ποιας
 γδ εχ' ηγησατο συνουδα, και λεγων ορθως ε
 παντας επεισε; ποια εκκλησια τ' τετα παρο-
 στασιας και εχ' μνημοσυνα τα καλλιστα; κ'
 τις οδ υεομυρος ποιε παροσελθων αυτοις, κ' χαί-
 ρων απηλθεν απ' αυτοις; τις ηητισε δεομενω,
 και οση ανεχωρησε τυχων ων ηθελησε; και
 ομωις και κ' τετα τελολμηκασιν, οτι και οση
 εδ' ος ας ποιησει δια την ασεβειαν αυτων συ-
 κοφαντιας, εχ' υπεγραψε ταϊς καθ' ημην
 επσκοποις. Οποια μνηθη κ' των αγιων εκει-
 νων ανδρων εβλμηθη, τα συζεγραμμενα δι-
 δασκη, οποσα η κ' αλλοις επεβλδυσαν πλει-
 σοις οι δρειανη της φάλαγγος παροσταθουνης,
 παλιν ο θειος οση ανη εν τω δε διαγησατο
 συζεγραμματα. Τίνα γαρ ποιε διακωντες και
 και ολα εδ' ος, εχ' υβρισαν ως ηθελησαν, τινα
 ζητητες και ευρεθες εχ' ετως διεθησαν, ως η
 τελωθησαν κακως, η λωθηθησαν παντα χοροθεν.
 α γδ οι δικασαι δοκωσι ποιειν, κ' ταυτα κει-
 νων εστιν ενεργηματα. ε μαλλον ετοι τ' κει-
 νων παροστασιας και ποτηλιας εισιν υπηρες.
 ποιος τοιμω τοπος οση κ' της κακιας αυτων
 υπομνημα; τινα φρονενα και αυτων εσω-
 εσκαδασαντο, πλασαμμοι παροστασιας κ' την
 ιερασειν; ποια νωυ εκκλησια κ' θρηνη δια

A ipsum coram arguissent, quod injusta
 atque impia ipsis præciperet, Ecclesiis
 suis exturbati, & in ultimos orbis Ro-
 mani fines relegati sunt. Quae de re rur-
 sus admirandus Athanasius in Apolo-
 getico suo ita scribit: Quis tanta com-
 memorare potest, quanta isti perpetra-
 runt? Nam cum Ecclesiae reddita paulo
 ante pace fruerentur, & populi in
 collectis preces ad Deum funderent,
 repente Liberius Episcopus urbis Ro-
 mae; Paulinus metropolis Galliarum,
 Dionysius metropolis Italiae, Lucifer
 metropolis Sardiniae insulae; & Euse-
 bius ab Italia, prohi omnes Episcopi &
 B veritatis præcones, rapiuntur & in exi-
 lium deportantur: nullam aliam ob
 causam, quam quod Arianæ hæresi con-
 sentire, & falsis illorum contra nos ca-
 lumniis subscribere nolissent. De ma-
 gno enim & felicis senectæ viro, & con-
 fessore revera Hosio, superfluum arbi-
 tror dicere. Omnibus enim, ut opinor;
 innotuit, eum quoque ab illis relegendum
 esse: Quippe hic senex minime obscu-
 rus est; sed omnium longe clarissimus:
 Cui enim Concilio ille non præfuit, &
 cum recte diceret, omnibus non per-
 luasit? Quænam Ecclesia patrocinii il-
 lius pulcherrima non habet monumen-
 ta? Quis cum ad illum inæstus venis-
 set, non lætus ab illo discessit? Quis ab
 eo petiit aliquid quo indigebat, & voti
 sui compos non rediit? Et tamen in
 hunc quoque sævire ausi sunt, propterea
 quod cum probe nosset calumnias
 quas illi præ impietate concinnare so-
 lent, struatis contra nos infidiis non
 subscripsit. Qualia igitur adversus san-
 ctos illos viros moliti sint Arianæ, ex su-
 prædictis licet cognoscere. Qualiter
 vero plurimis quoque aliis infidiati sint
 Arianæ factionis principes, Divinus il-
 le vir in eodem libro ita narrat. Quem
 enim unquam persecuti, comprehen-
 sum omnibus contumelijs pro arbitra-
 tu suo non affecerunt; Quem conqui-
 situm cum reperissent, non ita tracta-
 runt, ut vel misere mortuus sit; vel
 membris omnibus debilitatus? Nam
 quæ iudices facere videntur, ea sunt
 istorum opera. Illi vero, voluntatis
 istorum ac malitiæ ministri sunt potius
 quam iudices. Quis est locus, qui im-
 probitatis istorum vestigia non habeat?
 Quem diversa ab ipsis sentientem, fal-
 sis criminationibus, sicut olim Jezabel;
 non oppresserunt? Quæ nunc Ecclesia
 propter illorum infidias non læget?

Antiochia quidē ob Eustathium Confessorem & Orthodoxum, Balaneæ propter Euphratēnem, Paltus & Antaradus ob Cymatium & Carterium. Hadrianopolis vero ob Christi amatem Eutropium, & ob successorem ejus Lucium, qui istorum operā non semel catenas gestavit, atque ita tandem mortem opperit. Et Ancyra quidem, in luctu est propter Marcellum, Bercæ vero propter Cyrum, & Gaza propter Alclepam. Hos enim fraudulentī isti, multis antea contumeliis affectos in exilium trudi fecerunt. Theodulum vero atq; Olympium Episcopos Thraciæ; nos quoq; & Presbyteros nostros, ita conqueri fecerunt, ut si reperti essemus, capitali supplicio afficeremur. Ac fortasse ita perissemus, nisi tunc quoque præter illorum opinionem fugissemus. Ejusmodi enim sunt litteræ adversus Olympium quidem datæ ad Proconsulem Donatum: contra nos vero datæ ad Philagriū. Hæc sunt quæ impia illa factio adversus Sanctos perpetrare non dubitavit. Porro hic Hofius, Cordubensis erat Episcopus; qui & in magna synodo Nicæna inclauserat, & postea inter eos qui Serdicæ congregati sunt, primum locum obtinuit. Jam vero celeberrimi Liberii fiduciam & admirabiles sermones, quos pro veritatis defensione habuit coram Imperatore Constantio, hoc loco libet adscribere. Descripti sunt enim à piis viris qui illo tempore vixerunt, utpote qui studiosos rerum Divinarum acuege & ad æmulationem excitare possint. Is autem post Julium, qui Silvestro successerat, tunc Romanam Ecclesiam administrabat.

CAP. XVI.

Colloquium Liberii Episcopi Romani & Imperatoris Constantii.

CONSTANTIUS Imperator dixit: D Nos, quoniam & Christianus es & Episcopus nostræ civitatis, idcirco te evocandū duximus, & admonendum, ut nefariæ dementiæ impij Athanasij communionem abjicias. Id enim æquum esse orbis terrarum censuit, eumq; ab Ecclesiastica communionē alienum esse synodali sententiā decrevit. Lyberius Episcopus dixit. Judicia Ecclesiastica, o Imperator, summa cum æquitate fieri debent. Quare si placet pietati tuæ,

Α τὰς ἐκείνων Πηβελὰς; ἀηλιόχεια μὴ δὲ ἐυ-
 σάτιον τὸν ὁμολογητὴν καὶ ὀρθόδοξον. βαλα-
 ναῖαι δὲ δι' εὐφρατίνωα. καὶ πάλιος μὴν ἑ ἀν-
 ταραδος διὰ κυμάτων καὶ καρτίειον. ἢ ἰάδρια-
 νεπολις, διὰ ἐντροπίον τὸν φιλόχειρον, καὶ
 τὸν μεί ἀυτὸν λίκιον, τὸν πολλὰκις παρ' ἀν-
 τῶν ἑ ἀλύσις φορέσαντα, καὶ ἕτως λοιπὰ.
 νόνα καὶ ἀκρυα μὴ διὰ μάκελλον, βέρ-
 ρια δὲ διὰ κῦρην, καὶ γὰρ δι' ἀσκληπῶν. τῆ-
 τας γ' πολλὰ πᾶσι τερνὴν βέλσαντας, καὶ ἄλλο-
 εὐδῆναι ἀπειποιήσαντο ὁ δόλιοι θεοδουλοῦ δὲ
 ἑ ὀλύμπιον διὰ τῆς θεαίης ὀνίας, καὶ ἡμᾶς δὲ
 καὶ πρεσβυτέρους ἡμετέρους ἕτως ἐποίησαν ἐν-
 ζήνηθῆναι, ὡς εἰ εὐρεθῆναι, κεφαλῆς ἑσπῶ-
 σῆναι τιμωρίαν καὶ τάχα ἀν' ἀπειθάνορθον
 ἕτως, εἰ μὴ πᾶσα γνώμην ἀυτῶν ἐσφύγομεν καὶ
 τότε. τοιαῦτα γὰρ εἰσι τὰ μὴ καὶ τῶν πᾶσι
 ὀλύμπιον πρὸς τὸν ἀν' ἑυπάλιον δονάτον, τὰ δὲ
 κατ' ἡμῶν πρὸς φιλάγειον δοθέντα γραμ-
 ματα. ταῦτα τῆς δυσσεβῆς συμμορίας τὰ
 καὶ τῶν ἁγίων τολμήματα. ὅστις δὲ ὁδοῦ κορ-
 δάκης ἐπισκοπος μὴ, καὶ τῆ μεγάλης δια-
 πρέψας καὶ νικαμάν συνόδω, καὶ τῶν ἐν σαρδι-
 κῆ συνελλυθῶτων πρῶτον βύσας. Εἰ γὰρ καὶ ἡλι-
 βέρρις τῶν πανδοφῆμα τῶν πρὸς τῆς ἀληθείας
 παρρησίαν, καὶ ὁδοῦ ἀξιαγάσας λόγους οἷς ἐχρη-
 σαίλο πρὸς κωνσάντιον, ἐν θείῳ βέλτομαι τῆ
 συγγραφῆ. ἀνά γραπτοῦ γὰρ πᾶσα τῶν τῶν καὶ
 τα φιλοθέων γενένηται, ὡς ἱκανοὶ πᾶσα θῆ-
 ξαι καὶ διεγείραι πρὸς ζῆλον τῶν θείων ὁδοῦ ἐρα-
 σίας. ὁδοῦ δὲ μὴ ἡλίον, ὅς σὺ ἡβερρον διεδῆξα-
 ῖ, τῆν ῥωμαίων ἰθύνεν ἐκκλησίαν.

Κεφ. 15.

Διάλογος ἡλιβέρριου ἐπισκόπου ῥώμης καὶ κωνσάντιου βασιλέως.

Κωνσάντιος ὁ βασιλεὺς εἶπεν. ἡμεῖς καὶ
 διὰ τὸ χερισανόν σε, ἑ ἐπισκοπον τῆς
 ἡμετέρας πόλεως, ἀξιον ἐκείναμεν, καὶ τῆτο
 μέλασελάμενοι παραίτη μῦθοι, τῆς ἀπορ-
 ρήτης ἀπονοίας τῆ ἀνοσίς ἀθανασίε τῆν κοι-
 νωνίαν ἀνήσαδῶ. τῆτο γὰρ ἡ οἰκαμένη ἐυ ἔχον
 ἐδοκίμασε, σινώδῃ τῆ ψηφίσματι ἀλλό-
 τερον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἐκνε-
 λιβέρριου ἐπίσκοπου εἶπε. βασιλεῦ, τὰ ἐκ-
 κλησιαστικά κείμενα μὴ πολλῆς δικαιολο-
 γίας γίνεσθαι ὀφείλει. διότι περ εἰ σε δοκεῖ τῆ εὐσε-